

ETIKETA

...aneb je dobré si občas připomenout

Příchod do divadla

Do divadla **přicházejte včas**, pozdní příchody jsou neúctou k hercům, kteří se na konkrétní čas připravili na svůj výkon, a samozřejmě také k divákům, kteří přišli včas.

Nevypnutí mobilu ztrapní především jeho majitele, zazvonit ta věc přece může kdykoliv... Své **mobilní telefony si vypněte** nejlépe již u šatny, nebo při příchodu do divadla. Pokud se někdo domnívá, že vibrace nejsou slyšet, velmi se mylí. Vypnout znamená vypnout. Technika ještě nepokročila tak daleko, aby eliminovala případnou vazbu frekvencí s technologiemi používanými v divadle, zejména těch k ozvučení. Pomněte na opětovné vypnutí telefonu v případě, že jste jej zapnuli o přestávce k vyřízení sms či hovoru. Kdo bez ostychu píše SMSky v setmělém hledišti, může si být jist tím, že jeho obličej je ozářen světlem podobně jako tváře herců na jevišti.

Oželte návštěvu divadla **v případě silnějšího nachlazení** či jiné nemoci. Když už se vám podaří nenakazit ostatní, kašláním a smrkáním budete rušit zcela spolehlivě.

V průběhu představení

Nefotografujte a nepořizujte audio i video záznamy. Kromě toho, že je to zakázané, budete rušit všechny kolem nejen touto činností, ale i například zvukem závěrky, nebo pípnutím ostření. Majitelé foťáčků zabudovaných v mobilních telefonech zas často neuhlídají aktivaci blesku.

V průběhu představení **nerušte** spoludiváky i herce (herci mají velmi dobré uši) **jakýmkoliv komentováním dění na jevišti či sdělováním dojmů**, to si nechte na přestávku. Vrcholem trapnosti (a ukázkou kulturního rozhledu) je spustit okázalou radost z toho, když se na jevišti objeví herec, kterého znáte z nějakého nekonečného seriálu. Dohady „je to on / není to on“, tomu akorát nasadíte korunu.

Za hlasitý smích nebo jiné slyšitelné projevy nadšení se rozhodně nestřílí (naopak to herce jenom posílí a napomůže k jeho výkonu), jen je dobré dát si pozor, zdali nejste úplným solitérem, neboť vaše reakce jsou v daných momentech vzhledem k dění na jevišti tzv. mimo.

V průběhu představení **nic nekonzumujte**, i pití si nechte na přestávku, není-li sál záměrně uzpůsoben možné konzumaci v průběhu. Když začnete vytahovat z kabelky bonbóny a rozbalovat šustivý staniol nebo naklápět rachotící krabičku s „Tiktaky“, myšlenka na vaše zabití putuje do okruhu mnoha metrů. Kdo nezvládá cucat hašlerku bez hlasitého projevu (pomlaskávání, kontakt bonbónu se zubní sklovinou), ať si nesedá ani do poslední řady na kraj.

Potlesk je poděkováním herců za předvedené výkony. Kdo tleská skoro neslyšně s rukama schovanými u kolen, jako by netleskal, protože to není vidět. Je krajně nezdvořilé vůči hercům a ostatním divákům drát se pryč z řady, zatímco ostatní diváci ještě tleskají a herci se uklánějí. Nepotlesk

však může za jistých okolností být vyjádřením názoru na katastrofálně odvedené představení. **Standing ovation** se můžete, ale nemusíte účastnit. Buďto představení takovou emoci ve vás vyvolalo, nebo prostě ne.

Dress code – věčná otázka

Ano, návštěva divadla je snad ještě pořád vnímána jako slavnostní chvíle a společenská událost. To si žádá dress code a nedodržení opět ztrapní toho, kdo se tomu bude vymykat tričkem, vytahanou mikinou, jeansy, batohem... K návštěvě divadla patří tmavý oblek (u pánů) a společenské šaty (u dam). Rozvolněná doba však už dávno toleruje i méně formální obleky, košile a vůbec prostší eleganci, avšak opravdu ne v případech návštěvy například historických budov Národního divadla. Pohled na otázku dress code zdánlivě komplikují divadla jiných forem, řekněme jim scény pro alternativní umění, v nichž jako pěst na oko bude naopak působit divák vyšňořený v obleku. Tedy nechtě prostě a jednoduše platí, vždy se stylem oblečení přizpůsobte prostředí, jehož návštěvu se vstupenkou v ruce plánujete.

Takové drobnosti

Dáma sedí po pravé ruce pána (nesedíme-li na samém kraji řady a výjimkou jsou samozřejmě situace, kdy je lépe vidět z levého místa, nebo jedná-li se o místo zcela na pravém kraji řady).

Při procházení řadou platí pravidlo, že vždy čelem k těm, kteří vám dělají místo. Slůvka jako „s dovolením“ a „děkuji“ je žádoucí použít. Máte-li vstupenky doprostřed řady, myslete na to, že by bylo dobré usadit se dříve než ti z krajů.

[zdroj i-divadlo.cz](http://zdroj-i-divadlo.cz)